

Reglerne i Styrelsesloven af 1915 vedrørende Hovedrevisor forbliver i Kraft, indtil en almindelig Ordning af Statens Regnskabsvæsen og Revision maatte blive gennemført.

Loven træder i Kraft den 1. April 1925.

I *Folketingets* Udvalgsbetænkning udtales bl. a.:

„Man er under Forhandlingerne i Udvalget gaaet ud fra, at der vil blive gjort Forsøg paa i saa stort Omfang som foreneligt med Kravet om en ensartet og forsvarlig Ledelse at give de enkelte Led i Driften den Dispositionsfrihed, der er en Betingelse for at skabe den størst mulige Interesse for en økonomisk Drift. En væsentlig Betingelse for, at Forrentningskravet kan virkeliggøres, er, at ikke alene Statsbanernes øverste Ledelse arbejder for dette Krav, men at alle Tjenestemænd hver paa sin Plads yder deres Medvirkning.

Udvalget ønsker, selv om det ikke direkte staar i Forbindelse med selve Lovforslaget, at understrege, at det efter den Udformning, man har givet Forrentningskravet, sikkert vil være af Betydning, at der, saa vidt det er gør ligt og økonomisk forsvarligt, opstilles Rentabilitetsberegninger for de enkelte Strækninger, og at der gøres alt for at indføre en simplificeret Drift paa de Banestrækninger, der egner sig dertil.“

I *Landstingets* Udvalgsbetænkning udtales bl. a.:

„Hvad først Spørgsmaalet om Statsbanernes Forhold til Kommunerne ved Udvidelsesarbejder angaar, er man enedes om, at Afgørelsen af denne Sag hører under Ekspropriationslovgivningen, idet Besigtigelseskommissionens Indstilling til Ministeren efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 her bliver afgørende. Det er i øvrigt oplyst for Udvalget, at der under 11. Juli 1923 er udfærdiget nye, forbedrede Regler for Anlæg ved Krydsning mellem Veje og Jernbaner, hvorved Grundlaget for en Kritik som den ved Lovforslagets 1. Behandling fremsatte formentlig fremtidig vil være fjernet.

Om det Omfang, hvori Henlæggelse af Bygningsarbejder fra Baneafdelingen til Distrikterne skal foregaa, udtalte Ministeren ved Sagens 1. Behandling, at det afgørende her maa være Hensynet til Statsbanernes Økonomi. Den samme Opfattelse har Ministeren hævdet i Samraadet, og Udvalget deler Ministerens Syn paa Sagen og er endvidere enigt med Ministeren i, at Dobbeltbehandling ogsaa af Baneafdelingens Sager bør undgaaes saa meget som muligt.

Afdelingschefernes Arbejdsomraade vil, efter hvad Ministeren har oplyst, i Hovedtrækkene blive fastlagt efter den i Kommissionsbetænkningen angivne Sagfordeling. Herefter bliver Afdelingscheferne — foruden at være Ledere af de dem underlagte specielle Arbejder — Generaldirektørens sagkyndige Kritikere overfor Distrikterne, hver paa sit særlige Felt.“